

[Albrechtsen]

nye bolig til den tilsvarende lavere pris, som de må sælge til. Det er muligt, at der opstår nogle problemer i forbindelse med, at de skal betale, altså at de ikke kan få frigjort alle deres lån i forbindelse med handelen, og det er muligt, der skal findes en særlig ordning på det, men de mister jo ikke penge ved det, fordi det nye hus, de skal købe i den anden by, bliver lige så meget billigere, som prisen på deres eget hus bliver lavere. Derfor kan jeg ikke rigtig forstå den indvending.

I det hele taget synes jeg, at de indvendinger, der har været, i højere grad har været båret af nogle dybereliggende politiske hensyn, som det kan være helt i orden at man har, men som man hellere skulle give udtryk for end at finde de søgte undskyldninger frem.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten så forfærdelig meget, men jeg er ked af, at min kritik af forslaget blev kaldt søgt.

Jeg skal give et konkret eksempel: to unge mennesker, der kommer fra en by i Jylland, hvor de har købt et hus til 600.000 kr., flytter til København, hvor det er meget vanskeligt og meget dyrt at bo i ejerbolig, og hvor de derfor vælger at flytte ind i en af de 30.000 boliger, som hr. Albrechtsen får bygget.

Hvad vil der ske for dem? Der vil ske det, at de som følge af VS' forslag kun kan få 300.000 kr. for det hus, de har købt for 600.000 kr., og at de derfor må rejse til København med en gæld på 300.000 kr.

Det kan godt være, det er en søgt undskyldning, og det kan godt være, at det er et søgt eksempel, men så vidt jeg kan se, er det yderst normalt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det afgørende, som hr. Thoft overser i sin lidt fiffige måde at opstille dette eksempel på, er følgende: hvis huset falder fra 600.000 kr. til 300.000 kr. – hvad vi alle kan være enige om ville være fremragende, fordi man så kunne få dækket sit boligbehov til en rimeligere pris, hvilket må være en målsætning, vi alle kan gå ind for – så får man også det nye hus dér, hvor man flytter hen, til den

halve pris. Det er jo ikke sådan, at priserne i Herning halveres, mens priserne i København fordobles; det får vel samme virkning over hele landet.

Derfor er det muligt, at der vil henstå noget udækket gæld i det gamle hus som følge af prisfaldet, og det hænger man selvfølgelig på, ligesom man gjorde, før denne ordning blev gennemført, men den samlede nye gæld, man får i det nye hus, plus den, der er tilbage i det gamle hus, vil aldrig overstige det, man står med aktuelt i dag, og derfor vil man ikke blive ringere stillet, end man er det i dag.

Det, jeg indrømmede hr. Thoft, var, at teknikken i at gøre flytningen mulig kan diskuteres, altså om der kan opstå problemer med rent praktisk at få disse lån arrangeret, og det vil vi da gerne tale om, men hr. Thoft opfinder et tab, som i realiteternes verden ikke vil være der.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Dette skal være mit sidste forsøg på at gøre hr. Albrechtsen begribeligt, hvad jeg mener.

Jeg vender tilbage til det eksempel, jeg gav før med et ungt par, der har købt en villa til 600.000 kr., og som flytter ind i en af de 30.000 boliger, som hr. Albrechtsen byggede 30.000 almennyttige boliger. Det er de nok nødt til, hvis de flytter fra Herning til Københavnsområdet, hvor boligpriserne er dobbelt så dyre, og hvor de jo ikke for den mersum, de skal give, vil få noget skattefradrag overhovedet. Det er vel også derfor, disse almennyttige boliger skulle bygges – fair nok. Men de kommer da ikke ud af den handel uden at komme til at sidde med en gæld på 300.000 kr., som de kan få lov at afdrage resten af deres tilværelse. Det er det, der er min kritik mod hr. Albrechtsens forslag, og det håber jeg hr. Albrechtsen nu har forstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.